

ХРАМ У МИРОГОЩІ

"І будете шукати
Мене,
і знайдете,
коли шукатимете
Мене
всім своїм серцем'

Кн. Пророка Єремії, 29.

УКРАЇНСЬКЕ БАРОККО

ПРОЇЗДЖАЮЧИ старовинним трактом із Дубна через Мирогощу вбік Варкович, обов'язково звернете увагу праворуч на споруду, що купає в небесах свої золотаві хрести — чи не на єдиному пагорбі в" селі, бо хати до ;ола розбіглися вулицями улоговини, яка, мов колиска, вигойдує МеШ-КаїЦІВ ЦЬОГО СПО^пІКІКу МіірііОГО ПОСЕЛЕННЯ.

Кам'яна мурої .ша основа храму з чималим підземеллям під гсю легко переходить у дерев'яну архітектуру, де поєднується простий ародніш стиль прибудов (<Г< двосхилим дахом і невеликими продовгуватими вікнами) з чотиригранним і шестигранним куполом над святилищем, — а усьому цьому вгадуться середньовічне українське барокко.

Очевидно, задуманий храм мав бути мурованим, але чи то не вистачило коштів, чи то вітри перемін не дозволили втілитись мрійбудівничих і внесли свої корективи. Однак, він іпіріс^т=^фадіі.4рхістратпга Михаїла, аби пережити не одне століття і. не одне лихоліття.

РІК НАРОДЖЕННЯ: 1787-ИЙ

ЛІТОПИСИ свідкують, що спорудження церкви завершилося у 1787 році, тобто тоді, коли Запорізька Січ> уже була зруйнована, і козацькі нащадки розбрелися по всій Україні, осідаючи й возводячи нові святині. Загубилися у круговерті віків імена тих, хто воздвигав стіни, увінчував банями цей унікальний витвір зодчества. Але вічним лишилися їх прагнення — довірити долю прийдешніх поколінь саме Архангелові Михаїлу, заступникові града-Киева та й усіх українців, борцеві супроти зла і всілякої нечисті як на землі рідній) так і в душах і аших. Тому так

Про Михайлівську церкву, що в Мирогощі, знають не тільки в нашому краї . Про цю рукотворну святиню можна прочитати в архівах і бібліотеках США і Німеччини, Канади й -Австралії; А в нас, вдома?..

ІКОНОСТАС ПРОМОВЛЯЄ ДО НАС...

ВНУТРІШНЯ частина храму побудована так, що тут немає масивних перегородок і перекриттів. Коли стоїш посередині приміщення, здається, що душа вільно й легко шугає вшир і ввись, здіймаючись разом із полум'яним подихом воскових свічок до самісіньких бань.

Особливої ошатності в центральній частині тут надає позолочений іконостас XVIII століття,

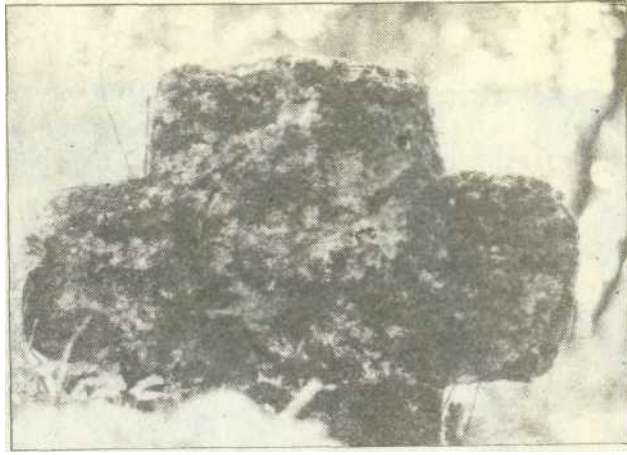
своєрідно розташований і талановито прикрашений дерев'яною різьбою. Дивні квіти і рослини обплітають ікони та настінні древні розписи, надають їм пишності й оригінальності.

Бароккове різьблення у поєднанні з позолотою робить Царські Врата неповторними. До речі, не так давно про них і взагалі про цей Мирогощан-ський храм згадано (з ілюстраціями) у прекрасному виданому довіднику про найцікавіші архітектурно-художні пам'ятки Європи, що побачив світ у німецькому місті Лейпцигу.

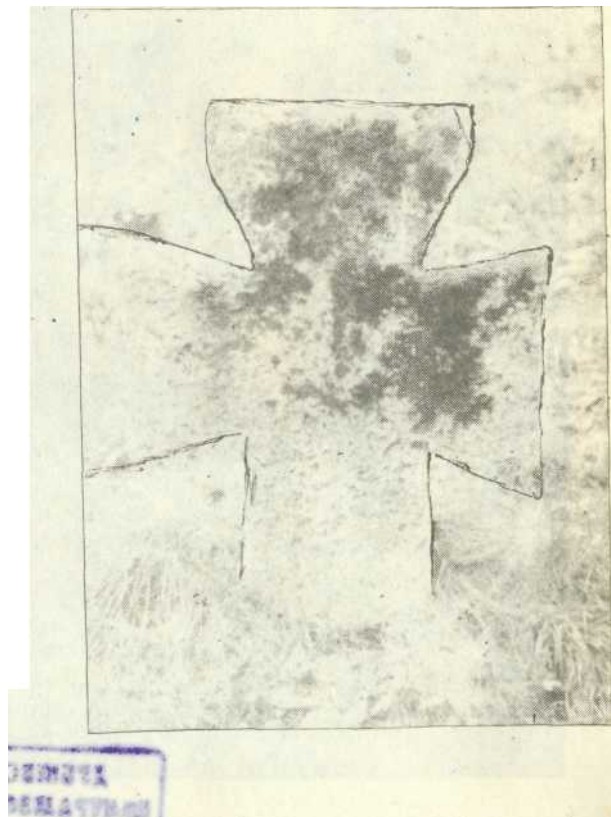
ДУБНІВСЬКА МІСЬКА МЕРКВІДОМЦЬКА
ІНТЕНСІВІЗОВАНА БІБЛІОТЕЧНА СИСТЕМА
№ 014

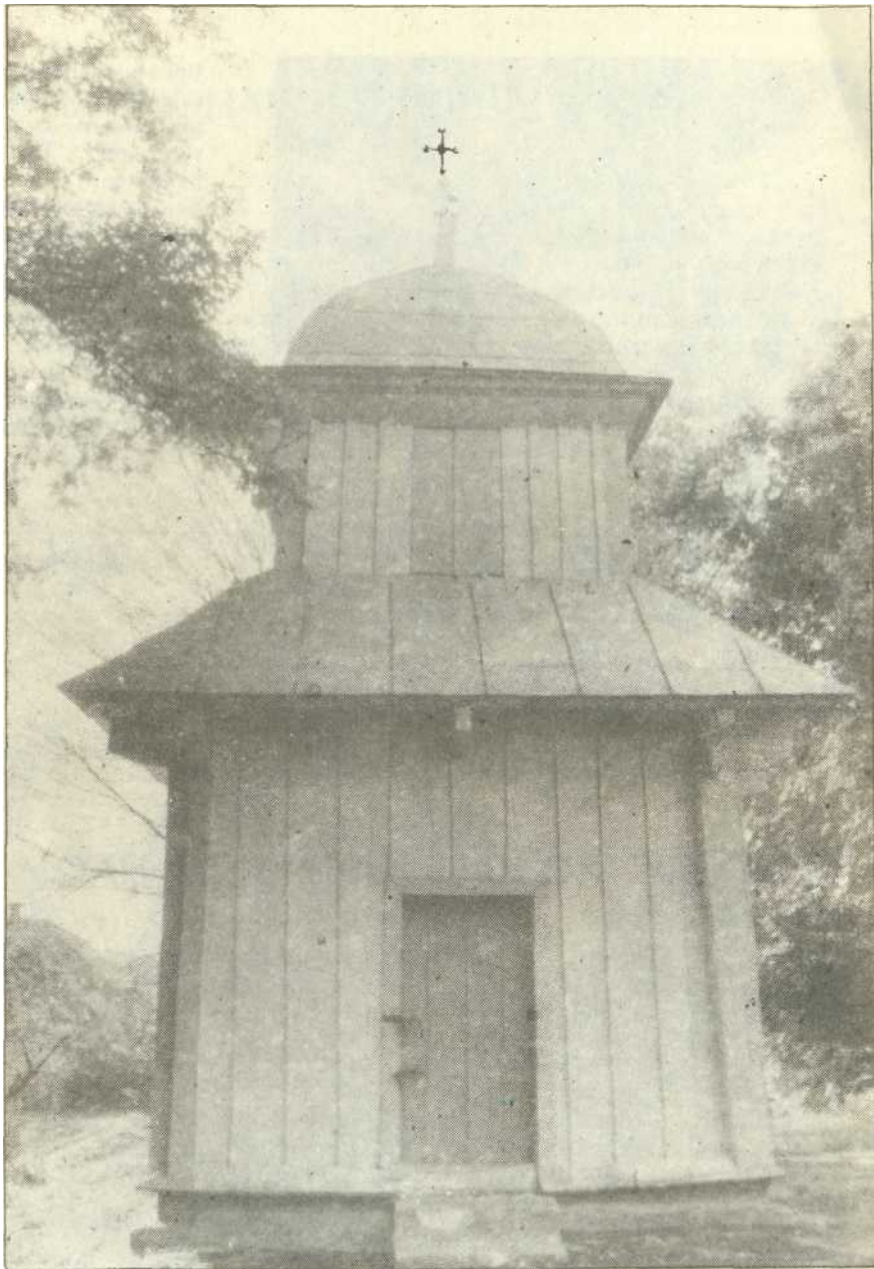

КОМУ ПОСТАВЛЕНІ КАМІННІ ХРЕСТИ

НЕПОДАЛІК церковних стін вкорінилися в груди пагорба пощерблені кам'яні хрести. Кому вони поставлені? Будівничим? Захисникам землі рідної — на взірєцть тих, що за одну ніч вирости над козаками на П'ятницькому цвинтарі у місті Крем'янці? Чи тих, які ще донедавна виднілися на західній околиці Мирогощі, де, за народними переказами, поховані лицарі-запорожці? Воїнам Івана Богуна чи Максима Кривоноса?..

Подовбані дощами, замшілі камені про це мовчать. Мовчки охоро-яють і село, і це узвишся, і храм... А Свято-михайлівська Церква оберігає спокій тих, хто навічно заснув під тесаними кам'яними знаками...

ні людей, ні святинь. Падали навколішки¹ перед світом зруйновані стіни, стогнали зрубані вночі Хре-сти-Фігури. Люди отямилися перед самою прірвою...

А зараз благословляє на добро цей Мирогощанський Храм, врятований, либонь, самим Архангелом Ми-хаїлом. Воскресають понижені Фігури, аби захистити від голоду й холоду, від стихійного лиха й розрухи, від хвороб й радіації, від безвір'я і людського зла...

А на храмові свята лине понад се*-лом, понад старовинним городищем, понад горами довколишніми перегук дзвонів. То кличе до храму бабу-ся-дзвіниця, якій також більше двохсот років...

Фото Володимира ГАРНИКА.

Лубенська "Просвіта", Рівненська обласна організація Товариства охорони пам'яток історії та культури.

Бібліотечка вісника "Наш край", краєзнавча серія, № 87.

ПШЕНИЧНА ЛЮБОВ АНТОНІВНА.

ХРАМ У МИРОГОЩІ.

Редактор М. Пшеничний. Технічний редактор М. Данилшк. Здано на виробництво 28.05.1991. Підписано до друку 30.10.1992. Друк офсетний. Лубенська друкарня. Тираж 998 прим. Замовлення № 28ЦБ.

ЦІНА — ДОГОВІРНА.

Комп'ютерний набір виконано на видавничому комплексі газети "Рівне".